

ภาคที่ 7

การเข้าเผชิญกับภัยคุกคาม

เรียบเรียงโดย พ.อ.บัญญัติ ดุริยพันธ์

กองทัพบกสามารถที่จะเผชิญกับรูปแบบของภัยคุกคามต่างๆ ได้ ก็ด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ ๓ ประการคือ

ประการแรก จะขึ้นอยู่กับทหารและผู้นำหน่วยที่ดีเยี่ยม มีอุปนิสัยและเจตนามุ่งมั่นในการเอาชนะ

ประการที่สอง จะขึ้นอยู่กับความเข้าใจในหลักนิยมสำหรับการรบอย่างลึกซึ้ง และ

ประการสุดท้าย จะขึ้นอยู่กับเครื่องมืออาวุธยุทโธปกรณ์อย่างเพียงพอ องค์ประกอบทั้งสามประการนี้ จะต้องประสานกลมกลืนกันกับการจัดหน่วยกำลังรบที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะต้องมีการวางแผนอย่างรอบคอบและได้รับการฝึกอย่างมีประสิทธิภาพ

ทหารและความเป็นผู้นำ

ไม่ว่าจะเป็นในอดีต ปัจจุบัน สงครามเป็นการต่อสู้และเอาชนะกันด้วยคน ไม่ใช่ด้วยเครื่องมือหรืออาวุธ ดังนั้น คนจึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในการปฏิบัติการทางทหาร

ธรรมชาติของสงครามมีลักษณะผันแปร ซึ่งต้องชดเชยด้วยทหารที่มีลักษณะผู้นำ มีความกล้าหาญ มีความสามารถ มีความชำนาญ มีจินตนาการ และมีความอ่อนตัว ซึ่งก็จะทำให้ทหารที่ เป็นผู้ได้บังคับบัญชาทำการสู้รบอย่างเด็ดเดี่ยว เมื่อเขาเหล่านั้นได้คุ้นเคยและเคารพในผู้นำ ที่ทำให้เกิดความเชื่อมั่น ว่าเขาเหล่านั้นเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยทหารที่ดีหน่วยหนึ่ง

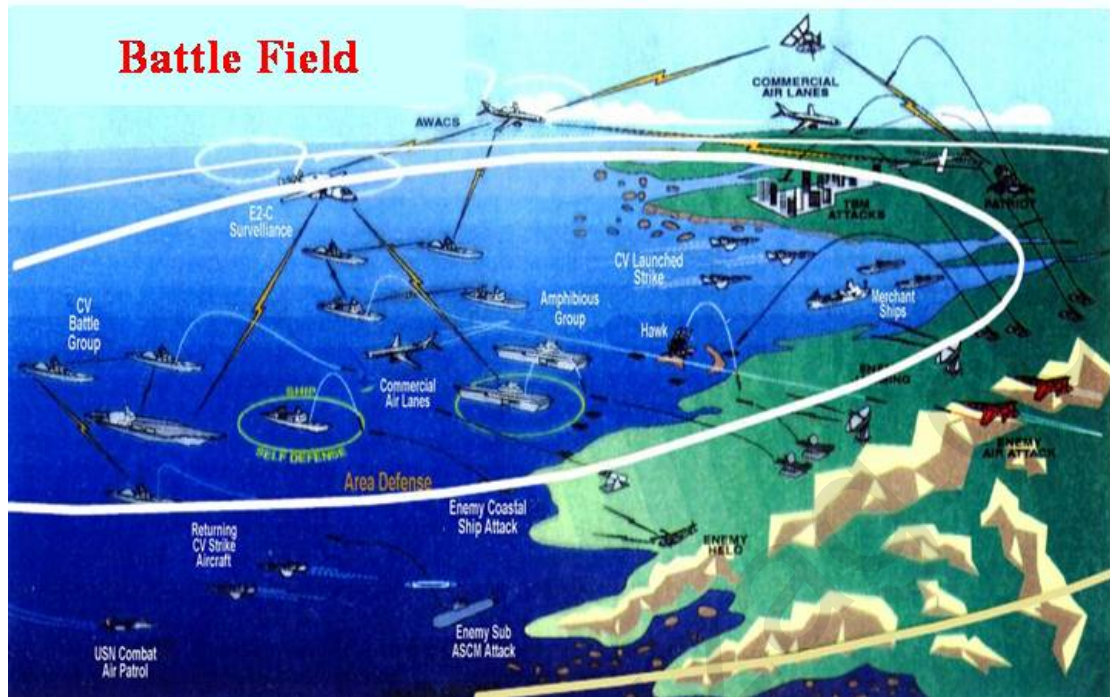
หลักนิยม

หลักนิยมของกองทัพบกเป็นคำอธิบายสั้นๆ เกี่ยวกับการปฏิบัติการทัพ การยุทธ การรบ และการรบปะทะ นอกจากนั้นยังเป็นรากฐานในการกำหนดยุทธวิธี เทคนิค วิธีการ การจัดกำลัง โครงสร้างการสนับสนุน ยุทธโศปกรณ์ และการฝึก หลักนิยมเองมีพื้นฐานมาจากการทดสอบหลักการและ ทฤษฎีที่ผ่านมา อีกทั้งยังมองไปภายภาคหน้า และยังคงปรับปรุงให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของ เทคโนโลยี ภัยคุกคาม และภารกิจ นอกจากนั้น หลักนิยมจะต้องมีความชัดเจนเพียงพอที่จะชี้ นำ การยุทธได้ สามารถนำไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้อย่างกว้างขวาง แต่สิ่งสำคัญที่สุดก็ คือ หลักนิยมจะมีประโยชน์ก็ต่อเมื่อเหล่าผู้ใช้จะต้องรู้อย่างลึกซึ้งและเข้าใจไปในแนวทางเดียวกัน

หลักนิยมที่จะกล่าวจะเอื้ออำนวยในการพัฒนาศักยภาพของกองทัพบกให้ถึงจุดสูงสุด เพื่อใช้ใน เฉพาะกับภัยคุกคามต่างๆ ตามที่ได้กล่าวมาแล้ว และยังสามารถใช้กับการยุทธร่วม ยุทธผสม และการปฏิบัติทางยุทธวิธีได้ในทุกพื้นที่

เกิดระบบ การตัดสินใจ และสั่งการได้อย่างเหมาะสม มีประสิทธิภาพ

หลักนิยามการรบอากาศพื้นดิน เป็นผลมาจากบทเรียนการปฏิบัติการในอดีต และแนวความคิดของนักการทหารทั้งในอดีตและปัจจุบันเกี่ยวกับทฤษฎีการสงคราม รวมทั้งหลักการสงคราม๑๐ ข้อ ซึ่งยังคงเป็นหลักนิยามพื้นฐานของกองทัพบก (รายละเอียดของหลักการสงครามกล่าวไว้ใน รส. ๑๐๐-๑ และในผนวก ก)

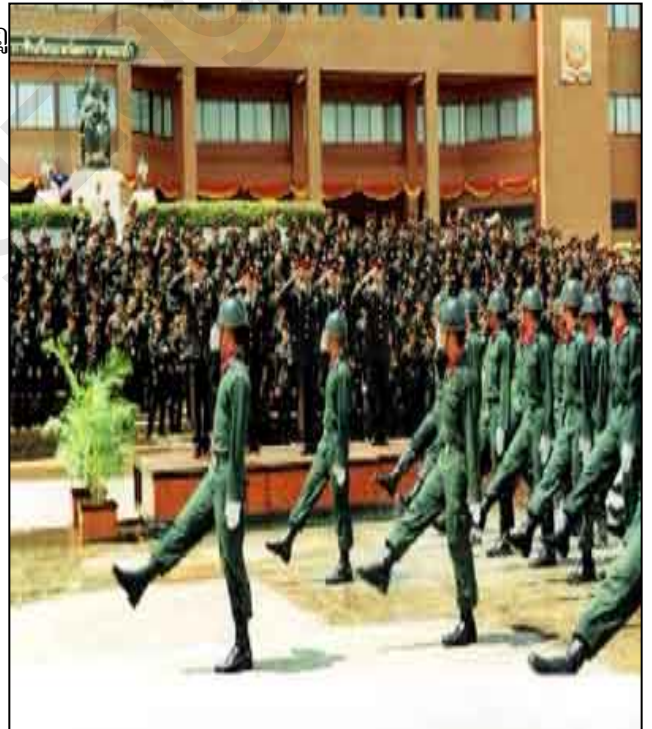
นอกจากนั้น หลักนิยามนี้ยังศึกษาการรบในปัจจุบันที่เกิดขึ้นเมื่อเร็วๆ นี้ เพื่อให้เห็นภาพของสงครามที่น่าจะเกิดขึ้นในอนาคต และถึงแม้หลักนิยามการรบอากาศพื้นดินจะมุ่งเน้นต่อความขัดแย้งระดับปานกลางถึงระดับสูง แต่ก็สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการปฏิบัติทางทหารในความขัดแย้งระดับต่ำได้เช่นเดียวกัน ถึงแม้ว่าภัยคุกคามในความขัดแย้งระดับต่ำจะแตกต่างจากความขัดแย้งระดับปานกลางถึงระดับสูงก็ตาม แต่ภัยคุกคามระดับนี้ก็สามารถเอาชนะได้ด้วยผู้นำที่มีความคิดริเริ่ม มีการเตรียมการเป็นพิเศษ ในเรื่องการฝึก มีความอ่อนตัว และความเข้มงวดในการปฏิบัติการยุทธ

ความพร้อมรบและการฝึก

เคลาซวิทซ์ ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของกองทัพในยามปกติไว้อย่างชัดเจนว่า “การดำเนินกิจกรรมทางทหารทั้งปวงจะต้องเกี่ยวพันกับการรบ ไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อม จุดหมายปลายทางของการที่เกณฑ์ทหารเข้ามา ให้เครื่องแบบ ให้อาวุธ ให้การฝึก ให้การกินอยู่หลับนอน ให้เดินสวนสนาม

กำลังที่เข้าปฏิบัติภารกิจส่วนแรก อาจต้องเข้าสู่สนามรบโดยรู้ตัวล่วงหน้าเพียงไม่กี่ชั่วโมง กำลังส่วนอื่นๆ อาจมีเวลาเตรียมการขั้นสุดท้ายเพื่อเข้าสู่สงครามเพียงไม่กี่วันหรือไม่กี่สัปดาห์ ดังนั้นผู้บังคับบัญชาจะต้องแน่ใจว่า นายทหาร นายสิบ พลทหารทุกคน มีความพร้อมที่จะทำการรบ และได้รับการจัดยุทธโศปกรณ์เพื่อที่จะสามารถปฏิบัติงานตามหน้าที่ของตนเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยได้

การฝึกเป็นพื้นฐานของความสำเร็จ และเป็นงานในยามปกติของผู้บังคับบัญชาที่จะต้องกระทำ อยู่ตลอดเวลา และต่อเนื่องไปจนถึงขั้นการปฏิบัติการรบ และเมื่อถึงวันที่ทำการรบ ทั้งทหารที่เป็นบุคคล และเป็นหน่วยจะสู้รบได้ดีเพียงใดนั้น ก็ขึ้นอยู่กับว่า เขาเหล่านั้นได้รับการฝึกมาอย่างไรนั่นเอง ทหารจะ ได้รับการฝึกส่วนใหญ่ในหน่วยของตนเอง ซึ่งเป็นที่ที่สามารถจะฝึกทหารทั้งเป็นบุคคลและเป็น หน่วยภายใต้สภาพที่คล้ายคลึงการรบได้ดีที่สุด

การฝึกเป็นหน่วย มีความมุ่งหมายอยู่ที่การพัฒนาประสิทธิภาพของหน่วยนั้นให้สูงสุด ด้วยการ ใช้หน่วยผสมเหล่าและหน่วยสนับสนุนปฏิบัติงานตามกิจเฉพาะ หรือตามภารกิจที่สำคัญร่วมกัน วิธีกรนี้จะประกันได้ว่า ได้นำเอาการปฏิบัติมาตรฐานและการฝึกทำนองรบบมาใช้เพื่อให้เกิดการ ประสานงาน และความรวดเร็วเท่าที่จะเป็นไปได้มากที่สุด และเมื่อหน่วยสามารถปฏิบัติงานได้ตาม มาตรฐานขั้นต้นแล้ว ผู้บังคับบัญชาก็ควรฝึกให้หน่วยเหล่านั้นให้อยู่ภายใต้สภาพที่ยากลำบากมากขึ้น การฝึกเป็นหน่วยควรกระทำให้ใกล้เคียงกับท่วงทำนองของการรบ ขอบเขต และความไม่แน่นอน ของสนามรบให้มากที่สุด

หน่วยและกองบัญชาการที่ต้องทำการรบด้วยกันเป็นชุด / ชุดรบ เป็นหน่วยเฉพาะกิจหรือ ใหญ่กว่า ควรทำการฝึกร่วมกันเป็นประจำ ดังนั้น การฝึกผสมเหล่าจะเป็นการฝึกที่ก่อให้เกิดประสิทธิภาพ และมีความสมจริงมากกว่าการแยกฝึกหน่วยที่ขึ้นสมทบหรือสนับสนุนต่างหาก

ความสับสนของการรบ ทำให้ต้องเน้นหนักในการฝึกผู้นำหน่วย ชุด หรือชุดรบ ผู้ที่ต้อง ใช้อาวุธขนาดเบาหรือบังคับบัญชาหน่วยขนาดเล็ก จะต้องมีความชำนาญ อีกทั้ง ผู้บังคับบัญชา ต้องทำการฝึกผู้บังคับหน่วยรอง และฝ่ายเสนาธิการของหน่วยรอง โดยเสริมสร้างให้เขาเหล่านั้นมี ความมั่นใจในตนเอง และสามารถแสดงความคิดริเริ่มได้ วิธีที่ดีที่สุดที่จะทำให้เกิดสิ่งดังกล่าวขึ้นได้

ก็คือการฝึกบุคคลเหล่านั้นให้ตอบสนองต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ให้มีเสถียรในการตกลงใจ แต่อยู่ในกรอบของคำแนะนำ และใช้คำสั่งแบบมอบภารกิจ การฝึกเช่นนี้เป็นการเพิ่มขวัญ ความเชื่อมั่นในตนเอง และต่อเนื่องไปถึงประสิทธิภาพของส่วนบังคับบัญชาอีกด้วย

ความพร้อมรบของหน่วยจะไม่เกิดขึ้นถ้าขาดความพร้อมทางด้านการส่งกำลังบำรุง ซึ่งความสามารถในการใช้และการปฏิบัติต่อวัสดุ ทรัพยากรและระบบอย่างเหมาะสม ก็จะทำให้สามารถดำรงความต่อเนื่องในสนามรบที่มีการผันแปร มีการทำลายล้าง และการสิ้นเปลืองทรัพยากรอย่างมากได้ ดังนั้น การฝึกหน่วยสนับสนุน จึงมีความสำคัญเท่าเทียมกับการฝึกหน่วยทางยุทธวิธี ซึ่งจะต้องมีการฝึกอย่างเข้มงวดภายใต้สภาพที่สมจริงเช่นกัน

www.geozigzag.com